

РЕШЕНИЕ

№ 5521

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2324** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на И. П. Х. срещу Решение №ППН-01-538/2019 от 19.11.2019г. на Комисия за защита на личните данни, с която на основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД е обявена жалба с рег.№ППН-01-538/10.06.2019г., подадена от И. П. Х. срещу Български институт по метрология, за неоснователна. В жалбата се твърди, че решението на КЗЛД е постановено в нарушение на материалния закон. Иска се оспореното решение да бъде отменено и преписката върната за ново разглеждане на КЗЛД, с указания да се произнесе като установи извършването на всички нарушения, посочени в жалбата от 10.06.2019г. и уточнението ѝ от 19.11.2019г.

В съд.з. жалбоподателят И. П. Х., лично и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, р.пр., не се представлява в съд.з. В представена по делото писмена защита от процесуалния му представител юриск.Р. оспорва жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Български институт по метрология, в съд.з. чрез адв.Н. и в представена от него по делото писмена защита, оспорва жалбата. Претендира за направените по делото разноси.

Административен съд София - град, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните, приема за

установено от фактическа страна следното:

Производството е образувано по постъпила в КЗЛД жалба с №ППН-01-538/10.06.2019г., допълнена с молба вх.№ППН-01-538 /15/ от 07.10.2019г., подадена от И. П. Х., в която се сочи, че в периода 01.08.2006г.-01.08.2018г. е заемала длъжността „началник на отдел“ в Български институт по метрология /БИМ/. След прекратяване на служебното й правоотношение – с молба вх.№78-01-63/20.08.2020г. до БИМ е поискала да й бъде предоставено заверено копие от всички документи, намиращи се в личното й служебно досие; да бъде уведомявана за всяко обработване на личните й данни; както и да бъдат заличени личните й данни, чието съхраняване не се изисква от закон. Сочил, че въпреки това, след прекратяването на служебното правоотношение, БИМ е предоставил нейни лични данни на адвокат Б. К., на Адвокатско дружество „Д. и Л.“, на СГП, на АССГ, на КЗДискр; а за досието си сочи, че такова е получила едва през м.януари 2019г., след като съдът е задължил БИМ да го предостави. Според жалбоподателката, с горното БИМ е допуснал е нарушения на ЗЗЛД.

След като с писмо изх. № ППН-01-538/2019/#3/29.07.2019г., е уведомен за образуваното административно производство, в писмо изх.№34-00-22-2/05.08.2019г., БИМ сочи, че е предоставил личните данни на жалбоподателката на АССГ, КЗДискр и СГП в изпълнение на свои законови задължения; както и че не са били налице обстоятелства, във връзка с които да е възникнало задължение за уведомяване на жалбоподателката за обработване на данните й.

По делото се установява, че на АССГ и на КЗД данните са предоставени във връзка с образувани пред тях производства, съответно адм.д.№10012/2018г. по описа на АССГ и преписка №545/2018г. по описа на КЗДискр, по жалби от И. Х. срещу актове и действия на органи на БИМ.

С решение по Протокол №37 за проведено на 18.09.2019г. заседание на КЗЛД се обявява жалба с №ППН-01-538/10.06.2019г., подадена от И. П. Х., за допустима и са конституирани като страни жалбоподателя И. П. Х. и като ответна такава - БИМ.

С писма изх. № ППН-01-538#8/20.09.2019г. и № ППН-01-538#10/20.09.2019г., И. Х. и БИМ са уведомени за насроченото по жалбата заседание на КЗЛД, като им е дадена възможност да се запознаят с административната преписка, да вземат становище по нея и да представят доказателства.

Видно от Протокол №40 от 09.10.2019г. и Протокол №41/16.10.2019г., в открито заседание КЗЛД, след като е събрала доказателства – служебно и по искане на страните, е разгледала по същество жалба с рег. №ППН-01-538/10.06.2019г. На последното заседанието КЗЛД е приела жалбата на И. Х. срещу БИМ за неоснователна; вследствие на което КЗЛД е постановила оспорваното Решение №ППН-01-538/2019 от 19.11.2019г.

Решението е съобщено на жалбоподателката на 07.01.2020г.; като жалбата срещу него е подадена на 21.01.2020г., видно от пощенското клеймо върху пощенския плик, в който тя е постъпила в КЗЛД.

При така установената фактическа обстановка и като извърши цялостна проверка на оспорения акт на основанията по чл.146 АПК във връзка с правомощията си по чл.168 АПК, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 38, ал. 7 ЗЗЛД. Подадена е в

преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта. По съществуто ѝ съдът взе предвид следното:

Оспореното в настоящото производство решение №ППН-01-538/2019 от 19.11.2019г. е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените ѝ правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 40, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /Правилника/; като е прието с необходимото мнозинство – с гласовете на четирима от петимата членове на административния орган /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД/.

Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на И. Х. се приема за неоснователна и не се уважава.

Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 2 от Правилника, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 40, ал. 1 от Правилника. Не са допуснати нарушения при конституирането на страните. Т.е. не се установяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при разглеждането на административната преписка от КЗЛД.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че процесното решение е постановено и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват неоснователни. С оглед периода в който се твърди, че са извършени нарушенията, приложимият в конкретния случай материален закон е както този, преди измененията, приети в следствие на влизане в сила на Регламент ЕС 2016/679, така и след измененията, обнародвани с ДВ. бр. 17 от 26 февруари 2019 г. Следва да се има предвид, че отменените впоследствие разпоредби на ЗЗЛД са идентични с тези в Регламент ЕС 2016/679, като текстовете на отменените разпоредби съответстват на текстовете от регламента. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД /отм./ предвижда, че личните данни на физическите лица трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, както и да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. По същия начин и принципите, заложи в чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент ЕС 2016/679 /приложим от 25.05.2018 г./, регламентират, че личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отменен / обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия: 1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; 2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; 4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето

лице, на което се разкриват данните; 7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Цитираните разпоредби са идентични с тези предвидени и в чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679.

В процесния случай по делото безспорно се установява обстоятелството, че личните данни на И. П. Х. са били обработени от БИМ, конституиран като ответна страна в производството пред КЗЛД, в качеството му на „администратор на лични данни” по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД /отм./ и чл. 4, § 7 от Регламент ЕС 2016/679, който е обработил личните данни /три имена, адрес, здравословно състояние, статус „студент“, факултетен номер, учебно заведение, дати на явяване на изпити, оценки, атестации, заплата, заемана длъжност/ на Х. в хипотезата на предоставянето им във връзка с образуване по искане на Х. дела срещу БИМ и по подаден сигнал за извършено престъпление до СГП. В хода на административното производство безспорно се установява, че обработването на лични данни на И. Х. е извършено без нейно съгласие и знание.

Данните са представени на АССГ в изпълнение на задължението на БИМ по чл.152, ал.2 АПК – да представи преписката, по която е издадена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката, по чиято жалба е образувано адм.д.№10012/2018г. На КЗДискр данните са предоставени във връзка с образуването пред нея производство по жалба от И. Х. и съгласно чл.55 ЗЗДискр. На адв.К. и на Адвокатско дружество „Д. и Л.“, данните са предоставени във връзка със сключени с тях от БИМ договор за правна помощ в производствата пред АССГ и КЗДискр и съгласно чл.134 КРБ, чл.2 от Закона за адвокатурата и чл.17, ал.3 и чл.18, ал.1 АПК.

Във връзка с горното, съдът споделя изводите на КЗЛД, че по отношение на предоставените на АССГ данни е налице основанието по чл.6, § 1, б.“в“ от ОРЗД – обработването е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и чл.9, § 2, б.“е“, предл. 2 от ОРЗД – данните са предоставени на съда в качеството му на правораздавателен орган по повод повдигнат за решаване от него спор във вр. с чл.152, ал.2 АПК във вр. с чл.124 от Закона за държавния служител. По отношение на предоставените данни на адв.К. и Адвокатско дружество е налице основанието по чл.6, § 1, т.7 от ОРЗД – обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора и чл.9, § 2, б.“е“ пред. първо от ОРЗД /относно данните за здравословното състояние/ – с цел установяване, упражняване и защита на правни претенции във вр. с чл.124 ЗДСл, съответно чл.50 ЗЗДискр.

По отношение на предоставените на СГП данни във връзка с подаден сигнал срещу И. Х. за евентуално извършено документно престъпление, съдът споделя извода на КЗЛД, че е налице основанието по чл.6, § 1, б.“в“ от ОРЗД – нормативно установено задължение, което се прилага спрямо администратора и чл.9, § 2, б.“ж“ от ОРЗД /относно данните за здравословното състояние/ – обработването е необходимо по причини от важен обществен интерес във вр. с чл.205 НПК.

За обработване на личните данни на горните основания е ирелевантно съгласието и уведомяването на техния субект, доколкото това е необходимо за законосъобразното им обработване на алтернативното основание по чл.6, § 1, б.“а“.

По твърдението за извършено нарушение по чл.12, т.4, б.“б“ от ОРЗД, във връзка с отказ на БИМ да уведоми И. Х. за обработването нейни лични данни, съдът

констатира, че със заявление вх.№78-01-63/20.08.2018г. /л.132 от делото/ и от 27.12.2018г. /л.134 от делото/, И. Х. не прави изрично искане да бъде уведомена за обработваните от БИМ нейни лични данни, а иска копия от документи. Жалбоподателката е поискала по реда на чл.17 от ЗДСл да й бъдат предоставени копия от документи /които евентуално съдържат и лични данни/, а не данни за обработваните от БИМ нейни лични данни, които могат да се съхраняват и извън трудовото й досие. Т.е. по ЗЗЛД може да се търси информация за обработвани лични данни, а не документи, които са техни носители. Това евентуално е основание да се приеме извършване на нарушение по чл.17 от ЗДсл /установяването и санкционирането на което не е в компетентността на КЗЛД/, но не и по чл.12, т.4, б.“б“ от ОРЗД.

В жалбата до КЗЛД, по която е образувано административното производство, се твърди само незаконосъобразно предоставяне на лични данни, поради което не следва да се обсъждат твърденията на жалбоподателката в съдебното производство и за други нарушения по ЗЗЛД.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че подадената от И. Х. жалба е неоснователна и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и заявените от процесуалните представители на ответника и заинтересованата страна претенции за присъждане на съдебни разноски, жалбоподателката ще следва да бъде осъдена да заплати такива на КЗЛД за юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.78, ал.8 ГПК във вр. с чл.143, ал.4 и чл.144 АПК във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100лв.; а на БИМ – за адвокатско възнаграждение в размер на 500лв., което е в минималния размер по чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБА от И. П. Х. срещу Решение №ППН-01-538/2019 от 19.11.2019г. на Комисия за защита на личните данни.

ОСЪЖДА И. П. Х., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Комисия за защита на личните данни съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева/.

ОСЪЖДА И. П. Х., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Български институт по метрология съдебни разноски в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: